

פח א מיי פ"א מהל'
תפלה הלכה סמג
עין יט טו"ע א"ח
ס' קא סעיף ה'
פ"ב ב מיי"ט הלכה י'
טו"ע א"ח ס' ס'
סעיף ו וס"ט סעיף י'
צ ג מיי"ט פ"ד מהלכות
תענית הלכה טו'
צ"א ד מיי"ט פ"ב מהל'
אסורין ביאה הלכה
עו סמג לאוין ק"ו
טו"ע א"ח ס' כג
סעיף טו'

רב נסים גאון

ע"ת לעשות לה' הפרו
תורתך. פירשו
סמג במבוא דבני
מערבא ר' יוחי אימר
אם נתישנו דברי תורה
בפ"ך אל תבין להם מאי
שעשה (מכיל כג) ואל
תבין כי זקנה אשך אמר
אומתך עמוד וגדרה
כשם שעשה אלקנה
שהיה מרדוך את ישראל
לפעמי רגלים מה מעם
(ש"א ח) ועלה האיש
ההוא מעירו

[פ"י גיכסת הערוך
בערך קפ"ג]

[אמר רב פפא היינו
דאמרי אינשי ננבא
אזמין מתתרתא רחמנא
קרי קדוהא טעמא נע"א]

[מ"ד כ"ג]

תמיל דברי תורה נבזיון: הפרו תורתך. מלפניה שבעה שהכנסו לשם שמות: הכי גרסינן זל קבון קנה מינה. אם ראית פרקמטיא בזול קבון וקנה מינה ואסוף סכופה להתיקך: פשיטא. ה"ל דאבוי למה לי פשיטא שלא יורה אדם הלכה בפני רבו למה ליה לאבוי למשמע מכללל: בשמינה שוין.

אם זאת במקום תלמוד חכם ואיך גדול ממנו אל תטול עטרה לדרוש במקומו: בכל דרכך. אפילו לעבור עבירה: דעו. הן לב אם נזכר מזה ה"ל פגון אליהו בזה הקדמל עבד עליה: מחמא דתלמודא. ברוש"ד שלגבוי"ש שהתפירו' עשויות שורות שורות כתלמי מענה: להתרועע. להתרועע: אפטרופוס. מכנים ומזויל נכסיו: כל שיש לו תרומות ומעשרות ואינו נותן לכהן סוף שנלך לו על ידי אשתו. שנעשית סוטה: ה"ל ואיש את קדשו לו יהיו וסמך ליה איש איש כי תשטה אשתו וכתוב והביא האיש את אשתו: איש את קדשו לו יהיו. שמעבד קדשו אלנו ואינו נותן לכהנים וללוים: סוף שנלך להן. שנעשה עני ולר"ך לכך לטול מעשר עני: לו יהיו. לעלמו יטערו: המסתף שם שמות בלערו. שמכרך על הרעה דין האמת חי נמי שמכרך רחמים מלפניו: בלר"ך. תועפות. לשון כפילה כדמתרגמינן וכפלה ותעפות (שמות כו): התרפית. מדברי תורה ביום לרה לך כחכה: ואפילו מזה אחת. אם נתרפה ממנה כשזכה לידו ולא חש להתעסק בה לך כחו: התרפית מכל מקום. אף בזמנה אחת משמע: מעבר שנים וכו'. ותנן אין מעבדין את השנים אלא ביהודה דכתיב לשכנו תדרשו כל דרישות שהיה דורש לא יור אלא בשכנו של מקום בפ"ק דמנהדרין (דף י"א): שגרו אחרינו. למחות בידו: כבר בנית שהגדלת שמנו לומר גדולי הדור הם: והלא עקיבא בן יוסף עשה כן. דתנן ביצמות א"ר עקיבא כשירדתי לנהר דעא לעבר שנים בפרק בחרא האשה שהלך בעלה וזרחה (דף קכ"ז): ואמר

ואימא הר הבית דאסור במגעל. ילפינן ריקה מיניה לאיסורא בקל וחומר אבל בית הכנסת דשרי במגעל לא נילף ריקה להתיקא דריקא מאיסא אלא ילפינן מקפנדריא לאיסורא: ויברכו שם כבודך. בשמל"ו עונים והמכרך אומר ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם מפרש בתוספתא תורה אור

ואימא הר הבית דאסור במגעל לילפא במגעל אבל (ב"ה). דשרי במגעל אדיליף במגעל ולהיתר נילף מקפנדריא ולאסור אלא אמר ר' רבא כי ביתו מה ביתו אקפנדריא קפיד אינש ארקיקה ומגעל לא קפיד אינש אף ב"ה קפנדריא הוא דאסור דריקא ומגעל שרי: כל הוחמי ברכות שבמקדש וכו': כל כך למה ילפי שאין עונין אמן במקדש *ומנין שישאין עונין אמן במקדש שנאמר קומו ברכו את ה' אלהיכם מן העולם עד העולם ואומר *ויברכו (את) שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה יכול כל הברכות כולן תהא להן תהלה אחת ת"ל ומרומם על כל ברכה ותהלה על כל ברכה וברכה תן לו תהלה: התקינו שיהא אדם שואל בשלום חברו וכו': *מאי ואומר וכו' תימא בעו מדעתיה דנפשיה קאמר ת"ש *ה' עמך גבור החיל וכו' תימא מלאך הוא דקאמר ליה לגדעון ת"ש *אל תבזו בי זקנה אמך ואומר עת לעשות לה' הפרו תורתך אמר רבא האי קרא *מרישיה לספייה מדריש מסיפיה לרישיה מדריש מרישיה לספייה מדריש עת לעשות לה' מאי מעם משום הפרו תורתך מסיפיה לרישיה מדריש הפרו תורתך מ"ט משום עת לעשות לה' *תניא הלל הוקן אומר בשעת המכניסין פור בשעת המפזרים בנס ואם ראית דור שהתורה חביבה עליו פור שנאמר *יש מפור ונוסף עוד ואם ראית דור שאין התורה חביבה עליו בנס שנא' עת לעשות לה' הפרו תורתך דרש בר קפרא זל *קבוי קנה מינה באחר דלית גבר תמן הוי גבר. אמר אבוי ש"מ *באתר דאית גבר תמן לא תהוי גבר פשימא לא נצרכה אלא בששניהם שוין דרש בר קפרא איזוהי פרשה קמנה שכל גופי תורה תלוין בה *בכל דרכיך דעו והוא יישר ארחותיך אמר רבא אפילו לדבר עבירה *דרש בר קפרא לעולם ילמד אדם את בנו אומונת נקיה וקלה מה היא אמר רב חסדא מחמא דתלמודא: תניא ר' אומר לעולם אל ירבה אדם רעים בתוך ביתו שנא' *אישר רעים להתרועע תניא ר' אומר *אל ימנה אדם אפטרופוס בתוך ביתו שאלמלי לא מינה פומיפר את יוסף אפטרופוס בתוך ביתו לא בא לאותו דבר תניא ר' אומר למה נסמכה פרשת גזיר לפרשת סוטה לומר לך *שכל הרואה סוטה בקלקוליה יזיר עצמו מן היין אמר חזקיה בריה דר' פרנך אמר רבי יוחנן למה נסמכה פרשת סוטה לפרשת תרומות ומעשרות לומר לך כל שיש לו תרומות ומעשרות ואינו נותן לכהן סוף נצרך לכהן על ידי אשתו שנאמר *ואיש את קדשו לו יהיו וסמך ליה איש איש כי תשטה אשתו וכתוב והביא האיש את אשתו וגו' ולא עוד אלא סוף שנצרך להן שנאמר ואיש את קדשו לו יהיו אמר רב נחמן בר יצחק ואם נתנן סוף מתעשר שנאמר *איש אשר יתן לכהן לו יהיה ממון הרבה א"ר הונא בר ברכיה משום רבי אלעזר הקפר כל המשתף שם שמות בצערו כופלין לו פרנסתו שנאמר *ויהיה שרי בצריך וכסף תועפות לך ר' שמואל בר נחמני אמר פרנסתו מעופפת לו כצפור שנאמר וכסף תועפות לך א"ר יאשיה כל המרפה עצמו מדברי תורה אין בו כח לעמוד ביום צרה שנאמר *התרפית ביום צרה צר כחכה א"ר אמי בר מתנה אמר שמואל ואפילו מצוה אחת שנאמר התרפית מכל מקום אמר רב ספרא ר' אבהו הוה משתעי בשירד חנינא בן אחי רבי יהושע לגולה היה מעבר שנים וקובע חדשים בחוצה לארץ שגרו אחריו שני ת"ח רבי יוסי בן כיפר ובן בנו של זכריה בן קבוטל כיון שראה אותם אמר להם למה באתם אמרו ליה ללמד תורה באנו הכריו [עליהם] אנשים הללו גדולי הדור הם ואבותיהם שמשו בבית המקדש כאותה ששנינו *זכריה בן קבוטל אמר הרבה פעמים קריתי לפניו בספר דניאל התחיל הוא מטמא והם מטהרים הוא אוסר והם מתירים הכריו עליהם אנשים הללו של שוא הם של תהו הם אמרו לו כבר בנית ואי אתה יכול לסתור כבר גדרת ואי אתה יכול לפרוץ אמר להם מפני מה אני מטמא ואתם מטהרים אני אוסר ואתם מתירים אמרו לו מפני שאתה מעבר שנים וקובע חדשים בחו"ל אמר להם והלא עקיבא בן יוסף היה מעבר שנים וקובע חדשים בחו"ל אמרו לו הנה רבי עקיבא שלא הניח כמותו בארץ ישראל א"ל אף אני לא הנחתי כמותי בא"י אמרו לו גדיים שהנחת נעשו תישים בעלי קרנים והם שגורנו אצלך וכן אמרו לנו לכו ואמרו לו בשמנו אם שומע מוטב ואם לאו יהא בנדי ואמר

[פ"ל ב"ח

[כדס"ו ג"ח
רב]

תענית ע"ז:
סוטה מ:

[מכות כג:]

[לפ"ל ס.
סנהדרין פ.]

[תוספתא פ"ז]

[ע"י תוספות
סוטה כג ד"ה
כסוין וכו'
אריכת פירוש
כסוין דהכא]

סג ג

קדושין פ"ב ע"ב
משני יח

[סוטה כ.]

במדבר ס

סג

איוב כג

משני כד

יומא יח: